

РЕШЕНИЕ

№ 3593

гр. София, 02.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 05.05.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **1918** по описа за **2023** година докладвано от съдия Полина Величкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на началник група в отдел „Пътна полиция“ - СДВР, подадена чрез юрк. А., срещу Решение от 28. 06. 2022 г., постановено по НАХД № 6805/ 2021 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 101-ви състав. С посочения съдебен акт е отменено Наказателно постановление № 21-4332-005653 от 26. 03. 2021 г., издадено от Началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“, с което на Щ. Щ. на основание чл. 175, ал. 3, пр. 1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ е наложено административно наказание "глоба" в размер на 300 /триста/ лева, както и "лишаване от право да управлява МПС" за срок от 6 /шест/ месеца за нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на съдебния акт, поради постановяването му в нарушение на материалния закон и съдопроизводствените правила, като се твърди, че същото е необосновано. Иска се отмяна на решението и потвърждаване на наказателното постановление. В съдебното заседание касаторът не изпраща процесуален представител.

Ответникът – Щ. Щ. не ангажира становище по касационната жалба.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на

касационната жалба и сочи, че същата следва да бъде уважена.

Административен съд – София град, III-ти касационен състав, след като се запозна с касационната жалба и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, приложим по силата на чл. 63в от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество, същата е основателна, поради следните съображения:

Районният съд е приел за установена следната фактическа обстановка:

С акт за установяване на административно нарушение Серия ГА № 12713 от 30. 08. 2019 г., съставен от младши автоконтрольор при ОПП - СДВР, е установено, че на същата дата в 16:20 часа в [населено място], по [улица], с посока на движение от [населено място] към [населено място], Щ. Щ. управлявал лек автомобил "А. А6" с временни регистрационни табели 213М628, собственост на "Булевропроджект" АД, и на кръговото кръстовище с Околовръстен път при извършената му проверка било установено, че автомобилът не е регистриран по надлежния ред - временните табели са с изтекъл срок на валидност на 29. 08. 2019 г., видно от Разрешение за временно движение №[ЕИК]. В акта е посочено, че е нарушена разпоредбата на чл. 140, ал. 1, пр. 1 от ЗДвП.

Въз основа на съставения АУАН в ОПП - СДВР била образувана административнонаказателна преписка. С писмо рег. № 4332р-35343 от 24. 09. 2019 г. на Началника на ОПП - СДВР материалите по АНП били изпратени на 09 РУ - СДВР с оглед на наличието на данни за осъществен състав на престъпление по чл. 345, ал. 2 от НК.

След извършена проверка от 09 РУ - СДВР материалите били изпратени на СРП.

С постановление на прокурор при СРП от 25. 02. 2021 г. по пр. пр. № 8897/2021 г. по описа на СРП, е отказано да бъде образувано досъдебно производство за престъпление от общ характер. Наблюдаващият прокурор е приел, че деянието не е общественоопасно, респективно не е престъпно по смисъла на чл. 9, ал. 1 от НК, като на основание чл. 24, ал. 1, т. 1 от НПК прокурорът отказал да образува досъдебно производство и разпоредил препис от постановлението за отказ, заедно с преписката, да се изпрати на ОПП - СДВР за сведение и преценка за извършено административно нарушение.

Въз основа на горепосоченото постановление на СРП за отказ да се образува досъдебно производство е издадено оспорваното наказателно постановление от Началник група към СДВР, отдел "Пътна полиция" при СДВР, с което на Щ. Щ. на основание чл. 175, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 300 /триста/ лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 /шест/ месеца за нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

С обжалвания съдебен акт районният съд е отменил наказателното постановление, като е приел, че са налице допуснати съществени процесуални нарушения, препятствали правото на защита на санкционираното лице, тъй като в АУАН и наказателното постановление липсва пълно, точно и ясно посочване на конкретни фактически положения, за да може да се разбере за какво нарушение жалбоподателят е привлечен към административнонаказателна отговорност. Съдът е приел, че е

налице общо отразяване за нарушена разпоредбата на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП, без обаче да е посочено в коя нормативна уредба се съдържат задължителните изисквания за регистриране на моторните превозни средства. Направил е извод, че посочването единствено на общи признаци не съответства на чл. 57 от ЗАНН, поради което е допуснато съществено процесуално нарушение, ограничило правото на защита на санкционираното лице.

Настоящата касационна инстанция не споделя тези изводи на районния съд.

Съгласно чл. 140, ал. 1 от ЗДвП по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. По пътищата, включени в обхвата на платената пътна мрежа, се допускат само пътни превозни средства, за които са изпълнени задълженията по установяване на размера и заплащане на пътните такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата. Съгласно чл. 140, ал. 2 от ЗДвП, условията и редът за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и редът за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства се определя с наредба на министъра на вътрешните работи, съгласувано с министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и министъра на отбраната. С наредбата се определят и случаите, в които на моторните превозни средства и теглените от тях ремаркета при първоначална регистрация се извършва преглед за техническата им изправност и тяхното комплектуване. Спрените от движение моторни превозни средства и теглените от тях ремаркета се пускат в движение от същите органи след отстраняване на причината за тяхното спиране.

Приложима в конкретния случай е Наредба № I-45/ 24. 03. 2000 г. за регистрацията, отчета, пускането в движение и спирането от движение на моторните превозни средства и на ремаркета, теглени от тях, която в разпоредбата на чл. 29 предвижда, че за всеки комплект транзитни табели с регистрационен номер отдел/сектор "Пътна полиция" при СДВР/ОДМВР издава разрешение за временно движение.

Както в АУАН, така и в НП по ясен начин е посочено нарушението, за което е санкционирано лицето – управление на МПС, което не е регистрирано по надлежния ред, тъй като временните табели са с изтекъл срок на валидност. Изтичането на срока на валидност на временните регистрационни табели безсъмнено се приравнява на управление на МПС без надлежна регистрация.

Поради това за санкционираното лице е било напълно възможно да разбере за какво именно нарушение е започнало административнонаказателното производство и да се защити. Вярно е, че бланкетният характер на разпоредбата на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП налага препращане към посочената Наредба № I-45/ 24. 03. 2000 г., но липсата на това препращане не представлява съществено процесуално нарушение, тъй като наказаното лице е имало възможност да разбере за кое негово поведение е ангажирана административнонаказателната му отговорност.

При разглеждане на спорове за отмяна на издадени наказателни постановления, районният съд е винаги инстанция по същество – чл. 63в, ал. 1 от ЗАНН. Това означава, че следва да провери законността на наказателното постановление, т.е. дали правилно са приложени процесуалният и материалният закони, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя - арт. от чл. 314, ал. 1 от НПК във вр. с чл. 84 от ЗАНН. В изпълнение на това си правомощие съдът е длъжен и служебно да

констатира и установи дали АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма, съдържание и срокове.

В обжалваното съдебно решение липсват изложени аргументи относно извършено ли е административно нарушение с посочената правна квалификация, относно авторството на деянието и респективно - относно размера на наложеното наказание. Касационната инстанция при тази хипотеза, доколкото на първо място ревизира постановения съдебен акт и на второ място - издаденото наказателно постановление, е в невъзможност да извърши проверка на обжалваното съдебното решение без изложени мотиви по същество относно материалноправната законосъобразност на наказателното постановление.

Недопустимо е за първи път касационната инстанция да се произнася в настоящото производство, тъй като лишава страните най-малкото да вземат становище по даден правен извод и съответно да ангажират доказателства.

Ето защо оспорваното Решение от 28. 06. 2022 г., постановено по НАХД № 6805/ 2021 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 101-ви състав, следва да бъде отменено и делото върнато за ново разглеждане от друг състав на районния съд, който да направи анализ на събраните доказателства и даде обоснован отговор на въпроса за законосъобразността на издаденото Наказателно постановление № 21-4332-005653 от 26. 03. 2021 г.

Съобразно приетите за установени обстоятелства съдът следва да квалифицира фактите и да направи съответните правни изводи, които да изложи в мотивите на решението.

По тези доводи касационната инстанция приема, че оспореното съдебно решение е неправилно, поради което при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде отменено, а делото - върнато за ново разглеждане от друг съдебен състав.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК и чл. 222, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 63в, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд – София град, III-ти касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 28. 06. 2022 г., постановено по НАХД № 6805/ 2021 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 101-ви състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг съдебен състав на Софийския районен съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.